

האיש שצילם היסטוריה

במיוחד בטיבורו של מגרש המזערדים כדי לשמר על החותן של זוכיות הנגטיבים...

קאסטיום", "רובשקה",
ובפרה".

לאחר חמיש שנים נזודים לאורן נהר הולנה, עלה אברהם סוסקין ארץ, עם קבוצת הברים, והם ימי העליה השנייה. העלם הצער בעל רעמתה השער האגדול והשפם השחור, השטכנים בדירתה של משפחתו שטרוק בעגמי שביפן, מקום שם הופרש לו חדר. טוסקין פחה בעבדה. המצלמה, תלת-איגול והכיסוי השחור נגזרו בתרמילי שנייה על גבו של סוסקין, וכל ננד ממושבה למשבה. לבושם, קיטם צופתים ו"ראובשקה" רופית, הבוש "כפיה" ו"עלא" — עבר הצ'ם ברחוות נס'צינה, גדרה, בארכוטיבי וס'צינה, כשהוא עוזה את דרכו בדילוגים או על גבי חמור. מאוחר יותר עדשת המצלמה נגזרו עיניים, של סוסקין באכרי המשובות הרכתיים נימין, בנישם שענץ סרוק בקפידה, בענורות שמבענן תולמי וצמתן נופת לחת על שכמן, בעלמים מפוקים, בפלעים שקדחו, להם לעובדה עברית ורקדו הרים בלילה: מפהו להרים העממי הופעל; התמונה נקלטה בתא האפל; וכוכיות הננטיב פרוחו לאצלומים סוסקין קיבל את שררו בפראג. אך הוכוכיות גם התצלומים שהונחו בקריזוית הביאו לו שכר רב יותר, שהפכו אחר אבעים שנה לחלק מאരין תצלומים היסטורי.

צלם-החצר של חסן בך

סוסקין, שנטה מאו ומתחמד לפעיות צבאיות, מצא לו זמן גם לנשיה זו. משהויה נבדידי 50-60 פרג'ן קים שיפיקו לו לחודש ימים, נח

השנים המנגנים בקהליניות, הם דבר חז' המונה ומשה שרת, יבדל לאחים", היל בלבוש המלחים ותשומת מודד ברג'ון..." אלה בפיג'ון אלים" — בוצבי וודד ברג'ון..."

לפני שבועות מספר, במלואו חמישים שנה לגימנסיה "הרצליה", דפדרו מאות בוויי המוחאים הרא"ש שנות באלבוםים יונזוי, ודלו וברוד מתן תצלומים שהצהיב. האיש אשר קלט בשעתו תמנון אלן כלול תצלומים למתריאן הניצבת על שלוש רגליים — היה טרוד במיחיד לרוגל תובל: "במעבודת הצלום הקטנה שלו מתח לא הרח מככלו תצלומים מ"הימים ההם". כי אפיו גופם בלתי ישראיים שבבעון "טיטם" האמרי' קני,ידעו אל מי עלייהם לננות כדי לשחק בתמנון את מיה הראשוני של "הרצליה" — אל אל אברם מוסlein, צלמה הרראשון של תל-אביב, שלמי היה עירוני והלבן בשעתו, בעל הריחו גם כימם מהיר כרימון, שופע זכרונות כרימן, והוא בני העליה השנייה — מatable

דוד בן-גוריון, 1914.

גם הוא את העברית הבלתי-معدכנת שלו בביבליום רוסיים, כשהוא גומע תה חלוש מה, סמור".

לוחות, בוסטי, מבויות

באראשה שברוטה הלבנה, פל מ"ר הילב, גדל אברם. בנו של סוחר הת-באות יקוביאל סוסקין, למד בחדר ובישיבה. אחר כך, כיאה לבן, שאביו הבנו גם חבר מועצת העיירה, נשלח סוסקין הצעיר לעיר הפך, סמולנסק, ללימודו שנות התשעים של תלמידיו של הסטודנט רה בא הקן הצעונית בתנועה "פו-עליצין" בתקלה, הוא גורש מהמח' לכה השמינית. סוסקין החליט לטור מעת ברחבי רוסיה. המסתנה המעשית של חלטה נוה-שלום שביבה כשבה ששם צלמנים ב-1914 ערך לתל-אביב, ובמשך חמישה שנים היה הצלם היחיד בה. באוטה שנה, 1914, כמעט לὴ-פוטוגרפיה".

כשלמד הצעיר את סודות הארגון הצעיל, להוות הזכוכית המהוות את האצלם את עצמו, הקפאת המצלמים בפומת נוכנה והדיקת על מפתחת-הגומי שבסגד המצלמה, לאחר ספירת "אחת" שתים-שלוש", שלמד את כל אלה — יצא אברם סוסקין לנדיין. והה הילב בעיר הראשה שבעל פך, פגונת לצלמנים הקוממי ולחשכרי עצבמו לעובדה בסמולנסק זכה למתקיד ביחס — צילום הצעיר ניקלאי השני

משה שרת ולב הול, 1910.

מלאמכו ונפנה לעיסוק הציגיאל שלן, בעל מקצוע משף סוסקין כשבער לשכונות נוה-שלום שביבה ופתח שם צלמנים ב-1914 ערך לתל-אביב, ובמשך חמישה שנים היה הצלם היחיד בה. באוטה שנה, 1914, כמעט המיטה עליינו המצלמה פורענותו. סוסקין הציגיאל, להוות הזכוכית המהוות את האצלם, הכסוי הציגיאל הצעיר בו מאצל האצלם את עצמו, הקפאת המצלמים בפומת נוכנה והדיקת על מפתחת-הגומי שבסגד המצלמה, לאחר ספירת "אחת" שתים-שלוש", שלמד את כל אלה — יצא אברם סוסקין לנדיין. והה הילב בעיר הראשה שבעל פך, פגונת לצלמנים הקוממי ולחשכרי עצבמו לעובדה בסמולנסק זכה למתקיד ביחס — צילום הצעיר ניקלאי השני

לבסקי, דוד הכהן ושמואל ייבין, כ"אפקרים" תרילימ שנקחו לבא מספסלי הגאנזס, ברג'וריון כפועל יעקב בראשו-לציוו — יהת גווע" שער, שחר-שפם, וסינר עבדה על בגדיו. בוצבי כארות בטקס ההכתה רה של המלך ג'ורג' החמישי, לבוש קטעה, עדין שורת מדלונות, גורג' הרוב וכובע נפולייאני על ראשו. על רג'אל יאנז' זולבבל שוננו וישע' על רג'אל אכ'יוו; זולבבל שוננו וישע' רו' שחורים כ'וואר; ייגאל יידן נילד חולמני הנצמד לאו; קליג'צי' מזוקן ומשופם, כחיל בהצגת חובבים היסטריות: יוסף ספריר בגדני גער ערבי; יוסף שפינצק נוקשה. דוד, שער עוניו ותונ' והלכה עניינו של סוסקין קיבלו גון אפור יותר. רעמתו נידלה והכיפה מושקף ובעל בולו-טיש-משוריין רכה ו'קוקרדה'; בצלאל שץ כתמוך בן שלוש; אוריה וויסף חיסידי כטוריידרים ספדרדים בפורה; יצחק שדרה זיל' געלן חמוץ מטלת שע'ר; בכווצות, של מגהני הסוכנות בתרכוב'ו שים יאנז' או פיג'יטס"; רהוב אלגבי גודש בתים דראקוטיטים; קרם התימנים כרבע מרוחה וגקי; הקוי'נו" שעיל שפת היס' תמרים נטעים בחולות, בשטח שהר למרום מטה זה בארץ. בתה, תמר נישאה לש'ר בז'ילק — בית יאנז' — כבית החדש בקצתה העיר.

באמת, במו היסטוריה

קיים הגווע של רוכנגן — הרא' שון בעיר, פשט צורה ולבש צורות חדשות; רחובות תל-אביב, כמותם הישנים שונים לבני הכהן, לכבודם, הילב נערים שבתמנונת דלון ופנ' ואיש לדרי' קו אברם סוסקין וושאן נאמן למצלמת הסטדיו שלו, לדידיו הפה' גשים עמו ומעלים כרונוגות מהימים. בהם חיים העריר כרכינו' משפטני קפ'ן. ואומות שמר' סוסקין גם לד' כליאו' הנגטיב ולשיטת הצלומים של אוי, מבלי שישטטו בכם היוקשי הטנגייה. המצלמות הקטנות המגענות גלייל פילם, נשארו "מחוץ לתחום". כשմבו מלטף את ארכ'ין הקופסר'אות, מסקם סוסקין: "אין תומה שא' נ' אוחב יותר מהורהה — כל אלה שצימתי מזא השדרה בהוטל של ג'ין סין בפתח-תקוה — התמונה הראונה של הארץ — חביבות עלי". ואילו נגידו הקטן מカリין בagara': לסייע יש המון תמנונת של תל-אביב כשתהה "כואת קנה", ושל כל הא' נשים החשובים. באמת, כמו היסטורי' ר'...

דוד הילב, 1906.